

VALÓBAN ?

Az igehirdetés Isten beszéde

„Szüntelenül hálát adunk az Istennek, hogy amikor hallgattátok az Istennek általunk hirdetett igéjét, nem emberi beszédként fogadtátok be, hanem Isten beszédeként, aminthogy valóban az, és annak ereje munkálkodik is bennetek, akik hisztek.” - 1Thessz 2,13

A Bostoni Filharmonikusok karnagyától, Benjamin Zandertől hallottam egy előadásában, hogy a klasszikus zenét lehetetlen nem szeretni, ha jól van előadva. Vezénylete alatt a zenekart is magával ragadja a személyiségéből és mozdulataiból sugárzó szándék a mű művészi megszólaltatására; mert mindig valami fontosat akar elmondani, és tudja, hogy a hallgatók értékelni fogják azt.

Mi köze az igehirdetésnek a zenéléshez? Az igehirdető is másvalakinek a gondolatait osztja meg a kortársával - az Alkotóé. A közvetítés feladata jutott neki egy folyamatban, minek során hallhatóvá és érthetővé válnak igazságok Istenről és emberről, múltról és jövőről, sőt, igaz tanácsra lel a hallgató a prédikátor által gyakran nem is ismert élethelyzeteket illetően. Isten beszédének ezt a gazdagságát lehetetlen nem értékelni. Az ige helyes megszólaltatása nem a prédikátor művészi képességein múlik, hacsak nem azt értjük alatta, hogy rengeteg tapasztalat, sokféle „gyakorlás” eredménye az is, amikor a Szentlélek Isten „hangját” és hatását végre nem nyomja el, ami gyarlón emberi. Azért idéztem Zandert, mert amint a klasszikus zene értékelésében a megfelelő megszólaltatás az első feltétel, az igehirdetőnek is az Isten beszédének kijáró módon kell a szolgálatát ellátnia, hogy jó esélyt adjon hallgatóinak az üzenet befogadására.

Pál apostol annak örvendett, hogy a thesszalonikai hívők Isten beszédéneként fogadták a hirdetett igét. Sokféle impulzus éri az embert, és amint tudatosan mérlegeljük ezeket, azonnal döntünk arról is, hogy melyiknek mennyi helyet adunk a hatása kifejtésére. Bizonyos dolgokat elengedünk a fülünk mellett, míg másokat megjegyzünk. Különbséget tudunk tenni egy hír és egy üzenet között. Hallunk kérdéseket, melyekre válaszolni kell, de olykor a kérdés mellé állunk mi magunk is - tovább kérdezzük. A csecsemő érthetetlen gügyögését parancsnak vesszük, de tudunk úgy is hallgatni, hogy semmit sem hallunk. Az üzenet, amit „Isten-beszédnek” tartunk, odaadó figyelmet követel tőlünk, és érdekünk, hogy befogadjuk.

Miért nem beszél Isten közvetlenül, hallható módon az emberrel? Nem lenne könnyebb hinni és engedelmeskedni?

Esetenként úgy is megszólítja az embert, hogy nem lehet kétsége afelől, hogy Istent hallotta, de valljuk be, nekünk nem isteni hangélményekre van szükségünk, hanem Isten szavának kellene engedelmeskednünk. A 12 törzs hallotta ugyan Istent a Sinai hegyénél, a rettenetükben mégis azt kívánták, hogy inkább beszéljen csak Mózeshez. A hitet nem az élmény, hanem az engedelmesség erősíti.

A hirdetett ige csodáját gyönyörűen leírták a reformátorok, és olykor személyekhez kötöttén is jegyezte az egyháztörténelem, mint pl. Whitefield, Spurgeon, vagy Billy Graham esetében. A gyülekezeti közösségben kínálózó áldás ezeknél sokkal gyakoribb, és Pál apostol is erről szól a leveléből idézett sorokban. Aki már hisznek, azok hite abban is megnyilvánul, hogy az igehirdetésben Istenre hallgatnak, és készek túl nézni az „emberin” (a hitükkel mérlegelnek is!). Az ige befogadására való készségük az istentiszteletük szerves része. „*találkozni jöttem Veled, Istenem...*” – énekelik, úgy értékelve a „találkozás” csodáját, mint a thesszalonikaik is tették, hogy a hirdetett ige munkálkodásának színtere a saját életük legyen.

Novák József

A lelki ember ismertetőjegyei

A lelki ember fogalma a különböző keresztyén közösségekben eltérő lehet. Egyes körökben az a személy számít leginkább lelkinak, aki a legtöbb vallásos kifejezéssel szövi tele a beszédét. Más gyülekezetekben a mindig elsőnek, leghosszabban és leghangosabban imádkozót tartják a leglelkibb tagnak a közösségben. Nos, a lelkes bizonyágtétel, a gyakori és hangos imádság teljesen összeegyeztethető a lelki ember fogalmával, mégis, fontos megértenünk, hogy ezek a megnyilvánulások önmagukban nem képezik, és nem bizonyítják a lelkiség jelenlétét egy ember életében.

Az igazi lelki emberben domináns vágyak nyilvánulnak meg. Ezek a vágyak mindig és mélyen jelen vannak a szívben és elegetendő erőteljesek az élet motiválására és irányítására. Szeretném ezeket a belső vágyakat felsorolni, annélkül, hogy fontosági sorrendet állítanék fel.

1. Vágyakozás szentség után inkább, mint boldogság után. A szentség magas fokán tetszelgő keresztyének boldogság utáni epekedése elegendő bizonyíték arra nézve, hogy a szentség nincs jelen az életükben. A lelki ember

tudja, hogy Isten bőséges örömet ad, ha előbb képessé tehetett azt úgy fogadni, hogy az áldásból származó öröm sérülés ne okozzon a lelkünkben. Ezért a lelki ember nem követeli ki magának a boldogságot, főleg nem egyszerre. John Wesley mondta egy metodista közösség tagjairól: *Kétlem, hogy tökéletesekké váltak a szeretetben, mert a vallás nyújtotta örömeik miatt járnak közösségbe ahelyett, hogy azt kutatnák, miként lehetnének szentebbek.*

2. Egy ember akkor tekinthető lelkinak, amikor minden tudatos törekvése arra irányul, hogy az élete Isten dicsőségét gyarapítsa, még akkor is ha ezáltal ő maga átmenetileg gyalázatot vagy veszteséget szenved. Az ilyen ember imádsága így hangzik: *Szenteltesd meg a te neved!* Es cse- deszen hozzá teszi: *Bármibe is kerüljön nekem, Uram.* Isten tiszteletét, egyfajta lelki reflexként éli meg az ilyen ember. Az Isten dicsőségét érintő minden döntés számára már eldőlt, mielőtt felmerült. Nem szükséges megtárgyalnia a kérdést a saját szívével. Nincs mit megtárgyalni. Számára Isten dicsősége szükséglet. Kapkod utána, mint a fuldokló a levegő után.

3. A lelki ember hordozni akarja a keresztyét. Sok keresztyén sóhajtozva fogadja az életében jelentkező nehézségeket és megpróbáltatásokat, és keresztyének nevezi azokat, elfeledve azt, hogy a bajok, a nehézségek nem válogatnak bűnös és szent között. A keresztyén a többlet nyomorúság, amely a Krisztus iránti engedelmesség eredményeként köszönt be az életünkbe. A keresztyén senki nem erőlteti rá. Önkéntesen vesszük fel, a következmények teljes tudatában. Mi választjuk a Krisztus iránti engedelmességet. Ezt vállalva hordozzuk a keresztyét.

Keresztet hordozni azt jelenti, Krisztus személyéhez tartozni, Krisztus uralmát elismerni, Krisztus parancsainak engedelmeskedni. Aki ennyire odaadó, hú és engedelmes, az a lelki ember.

4. Egy keresztyén akkor lelki ember, ha Isten szemszögéből lát mindent. Isten mérlegén mérni mindent, és ugyan azt az értéket tulajdonítani mindennek, mint Isten... ez minden bizonynyal a lélekkel telt élet ismertetőjegye. Isten egyidejűleg lát és átlát. Tekintete nem nyugszik meg a felszínen, hanem áttör a felszínen a dolgok valódi, lényegi szintjéig. A testi keresztyén rátekinthet egy dologra vagy egy szituációra, de mivel képtelen átlátni a felszínen, ezért a látottak emelkedett hangulatba hozzák, vagy pedig elcsüggesztik. A lelki ember képes átlátni dolgokon, és úgy gondolkodni dolgokról, ahogyan Isten. A lelki ember ragaszkodik ahhoz, hogy úgy tekintsen minden dologra, ahogy Isten látja, még akkor is ha ez megalázóvá válik számára, még akkor is ha a tudat-

lanságát fedi fel ezáltal, még akkor is ha ez valóságos fájdalmat okoz neki.

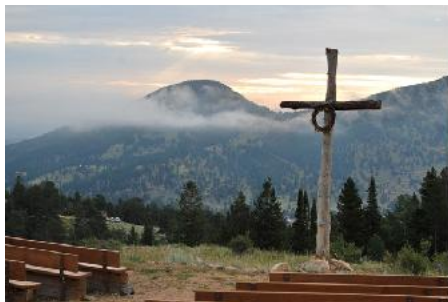
5. A lelki ember vágya, igaz emberként meghalni inkább, mint gonoszul élni. Isten érett lelkű emberének egy nyilvánvaló ismertetőjegye az élet gondtalansága. A világhoz ragaszkodó, testtudatú keresztyén dermedt félelemmel a szívében tekint a halálra. Amint elkezd a Lélek által élni, látható módon növekszik a szívében két dolog: a földön hátralevő évek száma iránti közömbössége és a hátralevő élete minősége iránti gondos törődése. Nem óhajítja megghosszabbítani az életét, sőt boldogan bizza Isten bölcs akaratára élete hosszát és végét. Mivel ő Krisztusban van tudja, hogy megengedheti magának a halált, de azt is tudja, hogy nem engedheti meg magának a romlott életet, és ez a tudat teszi stabilá a gondolkodását és tetteit.

6. A lelki ember ismertetőjegyei közé tartozik, vágnia mások előrehaladását akkor is, ha az a saját rovására történik. Akarja látni, ahogy más keresztyének följé kerülnek, és boldog amikor mást előléptetnek, őt pedig figyelmen kívül hagyják. Nincs irigység a szívében. Amikor más testvért megtisztelnek, ő elégedett, mert ez Isten akarat, és ez az akarat az ő földi mennyországa. Ha Isten meg van elégedve, ő is ugyanazonokból elégedett, és ha Istennek úgy tetszik, hogy valaki mást emeljen, ő elégedett azzal a helyzettel.

7. A lelki ember szokás szerint az örökkévalóság szemszögéből ítél meg dolgokat és nem a véges idő szemszögéből. Hit által felül emelkedik a föld vonzásán és az idő folyásán, és megtanul úgy gondolkodni és érezni, mint aki már elhagyta ezt a világot és csatlakozott a megszámlálhatatlan angyalok társaságához, és az elsőszülöttek ünnepi seregéhez és gyülekezetéhez, akik fel vannak jegyezve a mennyekben. Zsid 12:23. Az ilyen ember inkább hasznos akar lenni, mint híres, inkább szolgálni akar, mint hogy neki szolgáljanak.

Mindez a Szentlélek működése által történik a lelki emberben. Egy ember sem válhat lelkivé önmagában. Csak a szabadság Lelek tehet valakit lelkiberré.

Lukács János fordítása

A keresztnél - Novák István felvétele Estes Park, Colorádóban. 3. helyezett.

GYÜLEKEZETI HÍREK

CHICAGÓ A chicagói gyülekezetben rendszeresen megünnepeljük a születésnaposokat. Minden hónap utolsó vasárnapján, a születésnaposok végzik a délutáni istentiszteleti programot. Istentisztelet után az egész gyülekezet levonul az imaház a lagsorába. A torták, sütemények, gyümölcs, üdítő, ... szóval minden már el van készítve az ízletesen megterített asztalokon. Az ünnepelek felsorakoznak a tortás asztal mögé. A lelkipásztor csendet int, aztán felolvas egy zsoltárrészt, és kedves szavakkal, jókívánságokkal köszönti az ünnepeleket. Aztán az ünneplő gyülekezet elcsendesedik imára. A lelkipásztor imádkozik. Az ámen után azonnal eléneklik a *Happy Birthday To You*-t és közvetlen utána, egy pillanat szünetet sem tartva, az *Ime mi üdvözlünk*-et is végig énekeljük lelkesen. Van úgy, hogy váltogatjuk egy másik hasonló énekkel, ami most nem jut eszembe.

Tudni kell rólunk, chicagóiakról, hogy októberben a legnagyobb a születésnaposok létszáma. Szinte a fél gyülekezet októberi születésű. De nem emiatt tudósítok most erről, hanem főleg azért, mert Kovács Irénke néni ezen az októberi szülinapi party-n ünnepelte a kilencvenedik születésnapját. Még egy nappal előtte bizonytalan volt az imaházba jöve tele az egész ségi állapota miatt. Az Úr mégis megadta a családnak is, és a gyülekezetnek is ezt az örömet, hogy Irénke néni ünnepelhetjük az októberiek nagy csapatával együtt.

Irénke néni a második legidősebb testvérnő a gyülekezetünkben. Őt csak Zágonyi Ilonka néni előzi meg, akinek a tavaly volt a kilencvenedikje. **LJ**

A képen Kovács Irénke néni látható népes családja körében.

Somogyi Irénkét köszöntjük 82. születésnapján.

TORONTÓ Míg a körülöttünk élő emberrel telve voltak a számunkra idegen, boszorkányos Halloween „örömeivel”, gyülekezetünk október 31-én megemlékezett a reformáció hőseiről, és hálát mondtunk a felismert isteni kegyelemért, meg a szabadon olvasott és hirdetett Igéért. Az istentisztelet után pedig együttes látogatást tettünk a

város egyik szép öregotthonában, ahol együtt köszöntöttük *Somogyi Gáborné, Irénkét*, aki ezen a napon ünnepelte 82. születés-napját.

Nagyon kedves alkalom volt, amelyhez kaptunk egy szép tágas termet, asztalokkal és székekkel berendezve. Testvéreink gyertyalángos tortával, köszöntő énekkel vonultak be. Lelkipásztorunk, *Püskök Dániel* testvér felolvasta a 100. zsoltárt, különös hangsúlyt helyezve az utolsó vers mondaniyalójára: „mert jó az Úr, örökkévaló az Ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre való az Ő hűsége!”. Isten szeretete és hűsége örök, mindig számíthatunk reá! Együtt énekeltük a kedves éneket: „Isten hord karjain, ne csüggedj el!”.

Irénkének sokat jelentett a testvéri közösség, hiszen hosszú évekig tevékeny, szolgáló tagja volt gyülekezetünknek. Számunkra is öröm mások öröme és a testvéri közösség gyakorlása.

Kedves meglepetésként a család megvendégelt bennünket. Hálas a szívünk, hogy Isten nagy családjában minden élethelyzetben, - örömben, bánatban - testvéri szívekre találunk.

Oláh Gabriella

NEW YORK

Első Magyar Baptista Gyülekezet NYC
Október 8-10, 2010

Fiatal diplomaták hétvégéje

Akár így is nevezhetnénk azt a New York-i Magyar Baptista Gyülekezet részére nagyon fontos és egyben emlékezetes eseményt, amely október második hétvégéjén, az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség* szervezésében, egy ifjúsági találkozóra kezdődött. A házigazda szerepét magára vállaló New York-i gyülekezet ebben az évben második ifjúsági találkozóját szervezte, melyre nem csak az Államokból, hanem Kanadából, Erdélyből és Magyarországról is fogadott és kapott vendégeket.

A „Követségben Krisztusért” (*Ambassadors for Christ*) jelígyével ellátott találkozó október 8-án, péntek délután az érkező vendégek fogadásával és étkeztetésével kezdődött, később - hogy a lélek se maradjon éhen - *Kulcsár Attila* ismertette az egybegyűlteket, hogy miben áll, illetve „Mit jelent Krisztus követőinek lenni”.

Fiatalok a Central Parkban és a világ tetején (Rockefeller Center).

A helyi gyülekezet többek között arról híres, hogy nem hagyja unatkozni a vendégeit, így hát ez alkalommal is kitett magáért és a fiataloknak egy nagyon eseménydús szombati napot szervezett/biztosított. A városnézés fogalmát alaposan kimerítette a *Central Parkban* tett séta és csónakázás, de akadt olyan szerencsés fiatalember is közöttünk, aki nem csak egy élménnyel, hanem 1 teljes dollárral meggazdagodva tért haza... (gondolok itt a kis *Lipták Dávidra*, akit egy játékban való részvételért cserébe, egy zöldhasúval ajándékoztak meg).

Akinek ez sem volt elég, az a Rockefeller Center tetejéről csodálhatta az eléje táruló kilátást, az ún. *Top of the Rock*-ról. A nagyon szép, napos időnek köszönhetően be lehetett látni az egész manhattani félszigetet.

Amilyen sokszínűre sikeredett a városnézés, legalább ugyanolyan érdekfeszítő és tanulságos volt a chicagói lelkipásztor, *Lukács János* tv. „*Fiatalok, mint Krisztus követői*” című előadása. Dániel és három zsidó társáról hangzott az igehirdetés, mely az Istenbe vetett hitről, a másságról, a bátorságról, a kitartásról szólt.

A tulajdonképpeni ifjúsági találkozó másnap, a lelkipásztor-beiktatási ünnep estéjén zárult. Ezen az estén *Püskök Dániel* tv. hirdette az ígét és énekelt a torontói fiatalokkal – az ifjúságra érkezett legnagyobb gyülekezeti csoporttal.

Aldott alkalmak voltak, köszönjük Istennek és a New York-i testvéreknek a sok szép élményt, amellyel ezen a hétvégén gazdagodhattunk.

Dubován László

Túrmezei Erzsébet

Küldetés

Itt élni: küldetés. S itt énekelni: százszor! Miről? Füvekről? Fákra, hegyekre és vizekre?

Sorsokról, emberekről? Csillogó gyermekszemekről?

Hősi múlt hirdetője, jelen útépítője, jövő pillére lenni?

S itt énekelni Egyről, az Általszegezetről! Nevéről, erejéről, örök szeretetéről...

Hangja lenni, hívása, hazaszóló hangja, ha hallják, ha nem hallják, akarják, nem akarják,

még akkor is ha szegyen...

békét kiáltani Jézus Krisztus nevében: ezerszer küldetés!

*Most élni az! Most énekelni: százszor!
Titkokról és csodákról, szomjat oltó
kutakról,
csillagvivő utakról, magasságról
mélységről,
emberségről szépségről, örök útkeresésről,
békéről, hirdetésről...*

*S most egyetlenegy útról, élővíz-adó
kútrol...
egyetlen reménységről, Jézus Krisztus
nevéről,
vallani, énekelni...
élet kenyerét szelni mostani éheseknek...
énekes az Egynek, a ma is Ugyanannak,
mint aki nem tud másról, bár világok
zuhanak-
ézerszer küldetés!*

DETROIT

Bemerítés. Régóta vártuk már ezt az ünnepélyt, sajtó Úr ajándékul adta október 24-én. Neki köszönjük, hiszen Ő szólította meg és hívta el ezeket a fiatalokat, Ő segítette döntésükben, Ő bocsátotta meg bűneiket, Ő tette bátorra a nyilvános bizonyosgtétel vállalására is őket. És ő, Jézus Krisztus lesz az, aki kézenfogva vezeti majd őket tovább a megkezdett úton. Kik ezek a fiatalok? *Annamária* a gyülekezet vezető *Fűr Béla* testvérék leánya; *Rebeka*, *Anna* és *Róbert* pedig a pünkösdi magyar gyülekezet egyik vezetőjének *Juhász Sándor* testvérének a gyermekei. A bemerítést *Kerekes és Herjeczki* testvér együtt végezte.

Régen voltunk már ennyien az imaházunkban. Örülünk annak, hogy a clevelandi gyülekezet lelkipásztorával, *dr. Pintér Zoltán* testvérral együtt „átjött” hozzánk és igehirdetéssel és énekekkel, versekkel is szolgáltak közöttünk.

A pünkösdi gyülekezet lelkipásztora és testvérisége is eljött közenk. Ők ezúttal nem csak vendégek voltak, hiszen a bemerítettek közül három fiatal hozzájuk tartozik. Persze hozzánk is, hiszen itthon vannak nálunk. Az Úr őket évek óta két gyülekezetben neveli. Hisszük, hogy ezután is gondoskodni fog a további növekedésükről. Ami rajtunk áll ebből, azt meg fogjuk tenni ezután is, és imádkozunk értük.

A szolgálatok a 3 gyülekezet részéről egységesek voltak. *Egy az Úr, egy a hit, egy a kerestség.* (Ef 4,5)

A két istentisztelet között a *Fűr* és a *Juhász* család ebéden látta vendégül az ünnepelő gyülekezetet (ebédlőnk is teljesen megtelt). Dél előtt *Pintér Zoltán*, délután *Kerekes Tibor* testvér hirdette az ígét, bizonyosgtétellel szolgált az éppen közöttünk lévő *Dániel Zalán* testvér is. Az áldásosan telt napra jól illik az egy héttel később sorra kert közösen reformációs istentisztelet egyik alapgonddal: *Soli Deo Gloria!*

Gyülekezeti életünk eseményeiről rendszeresen beszámolunk a heti bulletinokban, legtöbbször fényképekkel együtt. Itt hely már csak két képnek lesz, de szívesen megmutatnánk a többi is az esetleges érdeklődőknek. Az *Evangéliumi Hírnök Web* oldalainak egyike a detroiti gyülekezetet mutatja be, s ott minden bulletin is elérhető; kérjük, látogasson el oda is a kedves olvasó.

A nyáron kétszer is tartottunk

garázs-szelet. A *Mikó Tibor*éknál tartott pikniken *Ildikó és desanyja, Rózsika* testvérnő is részt vett már, hiszen unokája, *Tibor* menyegzőjé apropóján néhány hetet itt töltött a családnál – és a gyülekezetben is. *Tibor és Theresa* menyegzőjére augusztus 28-án került sor a Comerstone Baptist Churchben. A rokonok és a gyülekezeten kívül *Tibor* sokféle szóródott barátai is mind eljöttek. Áldást kívánunk az ifjú pár életére!

Rendszeresen megünnepeljük a nagyobb család (gyülekezetünk) eseményeit – születésnapokat, vagy pl. azt, hogy *Pap Lajos* testvér születésnapja ezúttal nyugdíjas korba lépését is jelentette – a család ebédet rendezett, aminek során alkalmunk volt köszönteni őt. A nemrég érkezett *Erdőközi családot* is egy gyülekezeti ebéd keretében köszöntöttük gyülekezetünkben és az új házában.

Sok vendégünk volt az elmúlt hónapok során. A vendégeket is csak egy kép reprezentálja ezúttal. Az itt látható *Gévált házaspár Kovács Irén és Erdőközi Krisztina* szülei. Három szép hónapot töltöttek közöttünk. *Kerekes Vilmos* testvér is itt töltött néhány hetet gyermekeinél és többször szolgált gyülekezetünkben. **HG**

Vendégeink augusztus 22-én: *Gévált András*, *Dézsai Annie*, *Tóth Rózsika*, *Gévált Mária* és a végleges kitelepüléssel érkezett *Erdőközi család*.

A *Mikó* házaspár: *Tibi és Theresa*

A bemerítésre készülő: *Juhász Rebeka*, *Fűr Annamária*, *Juhász Anna* és *Robert* és a lelkipásztorok: *Kerekes Tibor*, *Herjeczki Géza* és *Pintér Zoltán*